

frem med, var i væsentlig Grad det samme, som jeg har hørt det ærede Medlem tale om ved Vælgermøder, paa Forsvarsmøder og lignende Steder, nemlig om Fortræffeligheden af Københavns Landbefæstning og alle de Grunde, der tale for at bibeholde, udvikle og forbedre den, og Henvi- ning til Port Arthur m. m. Det ærede Medlems Indvendinger mod selve Lovfor- slagene var derimod ikke mange og ikke vægtige. Det ærede Medlem talte om, at vi skulde have en Overkommando, for at vi hurtigt kunde faa Hæren i Krigstilstand, at vi skulde have Tropper udlagte i Land- befæstningen, ligesom det nu skete i Sø- befæstningen, at der manglede 4—5,000 Mand i Troppestykken for at faa de 38,000 Mand til Stede. Jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til, at det altid, naar de vanskelige Tider komme, gælder om, at vi have en saa kraftig Regering, at den i Tide faar Sikringsstyrken indkaldt. Sker det ikke, kan det saa omtrent være det samme, hvad vi have, thi har man ikke i Tide Øjet aabent for den Ting, saa vil næsten altid Begivenhederne komme bag paa os. Som jeg har sagt i det andet Ting, maa man hellere foretage en Ind- kaldelse, en delvis Mobilisering — eller to, om saa skal være —, som er unyttig, end forsømme en, som er nødvendig. Men har man Sikringsstyrken indkaldt, den være nu mindre eller større, saa har man ogsaa det Tillæg til de Tropper, der kunne mobili- seres her paa Sjælland, og som gør, at man faar Tallet fyldt ud, som der er Tale om.

Hvad angaar Københavns Landbe- fæstning, ja, da er det jo noget, vi have talt om saa ofte baade udenfor denne Sal og paa Rigsdagen Aar efter Aar, saa jeg fristes til ikke at komme dybt ind herpaa. Men naar det ærede Medlem var enig med mig og formodentlig med os alle i, at det saarbareste Punkt er den nuværende Sø- befæstning og det gælder om at faa Kyst- befæstningen og Søbefæstningen gjort saa- ledes i Stand, at et Bombardement paa Søen bliver umuliggjort, saa finder jeg, at han maa ogsaa lægge al sin Energi — og den er jo ikke lille hos det ærede Med- lem — ind paa, at vi faa Sagen ført igen- nem. Thi det er nemlig det letteste for en Stormagt i et Øjeblik at møde med en Flaade. Stormagterne have, enten vi se til den ene eller den anden — ja Rusland se vi ikke saa stærkt til, de have jo faaet deres Flaade ødelagt for nogle Aar siden og have ikke faaet en ny —, men enten vi se til Tyskland eller England, saa have de

altid en stor Flaadestyrke gaaende, som pr. Telegraf kan dirigeres hertil øjeblikke- lig. Hvis man ikke kan afværge et saa- dant Angreb, ja, endogsaa Truselen om Bombardement, saa kunne vi intet. Der- for er det ganske nødvendigt, at Søbefæst- ningen kommer i Stand.

Med Hensyn til en Landgang stiller Sagen sig ikke nær saa let for en hvilken som helst Stormagt. Der skal Forberedel- ser til, og om en Overrumpling med en Landgangsstyrke kan der i alt Fald kun blive Tale med en mindre Styrke, som vi ere i Stand til at møde med vor Hær. Der skal store Forberedelser til, og med Nutidens Krigsforhold — det ved det ærede Medlem bedre end jeg og mange andre — er der ikke Tid til store Forbe- redelser. Derfor løbes der allerede stor Risiko ved at skulle overrumple med en Landgangsstyrke, for her bliver Spørgs- maalet nu slet ikke saa simpelt og ligetil, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Matzen) sagde: at det var rent forkert, naar man har to Døre, saa kun at lukke den ene. Det er nemlig en god Regel, at naar man har to Døre paa sit Hus, og den ene er lukket og kan passe sig selv, saa stiller man sit Mandskab op ved den anden og lader det tage imod. Saaledes gjorde man allerede i Oldtiden, og saaledes vil man altid gøre.

Den Ordning, der her foreslaas giver en virkelig Hær at møde med. Vanske- ligheden ved den bestaaende Ordning er, at vi have ingen Hær i Forhold til den Opgave, som stilles os; det, man gjorde i 1894, var, at man skar Hæren ned og gjorde den saa lille, blot man kunde redde Landbefæstningen, som man havde faaet bygget. Man skulde have en Overenskomst, Landbefæstningen skulde reddes, og saa gik det ud over Hæren. Den Hær, man her kommer til, er jo noget langt mere reelt, idet man nu virkelig skaber en Hær, som kan benyttes, og det er et Fremskridt saa stort, at det tror jeg ogsaa ærede Medlemmer skulde lægge Vægt paa at se at tage til Indtægt for en virkelig Ordning til Opretholdelse af vor Neutralitet. Og det er jo ikke alene Hæren, her er Tale om, det er jo ogsaa Flaaden. Den Flaade, vi have nu, hvor kan den anvendes? Den kan ikke anvendes synderligt udenfor Øre- sund, og skete der ikke nogen Forbedring her, saa blev vort Torpedovæsen, det vi have, kun brugeligt som Led i Søforsvaret her ved København, men den Flaade, vi skulde naa efter de foreliggende Forslag, bliver en Flaade, der kan anvendes, baade